

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie prokuratora Prokuratury Okręgowej w W. T.F.
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej w dniu 14 kwietnia 2021 roku na
posiedzeniu niejawnym wniosku obrońcy prokuratora T. F. o wyłączenie od udziału
w sprawie SSN J. D.
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w związku z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku obrońcy prokuratora T.F.
o wyłączenie od udziału w sprawie o sygn. akt I DSK 10/21 SSN J. D.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 12 lutego 2021 roku zastępca rzecznika dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego wniósł o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko T. F.– prokuratorowi Prokuratury Okręgowej w W. obwinionemu o to, że 12 października 2019 roku w W. uchybił godności urzędu w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził ulicą (...) pojazd mechaniczny marki V. nr rej. (...), które to zachowanie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 137 § 1 ustawy z 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (t. jedn. Dz. U. z 2021 roku, poz. 66).

Zarządzeniem z dnia 23 lutego 2021 roku do rozpoznania powyższego wniosku wyznaczono skład w osobach: SSN J. D., SSN A. T. oraz ławnik A. D. L. Zarządzeniem z dnia 8 marca 2021 roku zmieniono powyższe zarządzenie w ten

sposób, że do rozpoznania sprawy o sygn. I DSK 10/21, w miejsce ławnika SN A.L. wyznaczono ławnika SN B.M.

Wnioskiem z dnia 18 marca 2021 roku obrońca obwinionego wniósł o wyłączenie SSN J. D. od udziału w sprawie z uwagi na fakt, iż sędzia ten wydał w składzie jednoosobowym uchwałę w sprawie immunitetowej o sygn. akt I DO 22/20 z dnia 12 października 2019, dotyczącej przestępstwa objętego postępowaniem dyscyplinarnym, co zdaniem obrońcy wywołuje uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w sprawie dyscyplinarnej, bowiem sędzia ten ma wyrobioną ocenę dotyczącą prawdopodobieństwa popełnienia czynu przez T. F. Pismem z dnia 31 marca 2021 obrońca podtrzymał wniosek o wyłączenie SSN J. D., a dodatkowo zacytował fragmenty uchwały immunitetowej wydanej przez SSN J. D., które mają wskazywać na jednoznaczność ocen w niej zawartych. Nadto podniósł, że SSN J. D. w przywołanej sprawie immunitetowej oddalił wniosek dowodowy obrońcy o przeprowadzenie dowodu odciążającego, a to z opinii sądowo-toksykologicznej z dnia 16 czerwca 2020 roku sporządzonej przez dr. n. med. M. Z., który zmierzał do wykazania braku stanu nietrzeźwości u obwinionego, co pozostawało w sprzeczności z zasadą wyrażoną w art. 4 k.p.k. i z przepisem art. 170 § 2 k.p.k., które znajdują zastosowanie przez odesłanie z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po przeprowadzonej analizie argumentacji przedstawionej przez obrońcę prokuratora T. F., Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSN J. D. nie znajduje podstaw do jego uwzględnienia.

Wniosek ten obrońca złożył na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w związku z art. 42 § 1 k.p.k. Zgodnie z powołanymi regulacjami, sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Nie ulega wątpliwości, iż wątpliwość ta musi być realna i konkretna, a nie li tylko hipotetyczna.

Zgodnie z przyjętym w judykaturze poglądem, przepis art. 41 § 1 k.p.k. odnosi się do sytuacji innych niż te, o których mowa w art. 40 § 1 k.p.k., i co do zasady nie dotyczących działań sędziego w granicach kompetencji urzędowych, których istnienie może powodować domniemanie, iż sędzia nie zachowa pełnej bezstronności.

Przypomnieć należy, iż **postępowanie w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, mimo że toczy się przed sądem dyscyplinarnym, nie jest postępowaniem przesądzającym o jakiejkolwiek odpowiedzialności, czy to karnej, czy to dyscyplinarnej**. Jest to szczególnego rodzaju postępowanie incydentalne, w tym przypadku w chwili podejmowania uchwały pozostające na etapie postępowania przygotowawczego prowadzonego przez prokuratora (por. uchwała SN z dnia 27 maja 2009 r., I KZP 5/09, OSNKW 2009, nr 7, poz. 51, OSP 2011, z. 4, poz. 48, Prok. i Pr.-wkł. 2009, nr 9, poz. 31, Biul. SN 2009, nr 5, poz. 15; uchwała SN z dn. 24 maja 2012 r., SNO 27/12, Lex nr 1231619). W postępowaniu tym sąd dyscyplinarny oceniał jedynie wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej w kontekście istnienia dostatecznie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa na czas złożenia wniosku.

Zachodzi więc w tej sytuacji analogiczna sytuacja jak w przypadku stosowania przez sąd środków zapobiegawczych, gdzie ocenie poddaje się materiał dowodowy jedynie w zakresie dużego prawdopodobieństwa popełnienia przestępstwa (art. 249 § 1 k.p.k.). Nie budzi wątpliwości, iż wyrażona przez sąd ocena w tym przedmiocie nie stwarza przesłanek o jakich mowa w art. 41 § 1 k.p.k. Wyrażenie przez sędziego, w ramach działania w granicach sędziowskiego urzędu, należycie umotywowanego poglądu, co do wyrażenia zgody na pociągnięcie prokuratora T. F. do odpowiedzialności karnej nie może być uznane za wymienioną w art. 41 § 1 k.p.k. okoliczność tego rodzaju, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie dyscyplinarnej dotyczącej tego samego zdarzenia. Oceny sędziowskie, mieszczące się w granicach argumentów oceniających materiał dowodowy dla potrzeb uchylenia immunitetu, niewykraczające poza zakres orzekania, pozbawione uprzedzeń osobistych, nawet jeśli mają charakter kategoriyczny, nie uzasadniają wątpliwości co do bezstronności

sędziego w rozumieniu przepisu art. 41 § 1 k.p.k. (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z 17 sierpnia 2007 r., III KK 218/07, OSNwSK 2007/1/1828). Taki charakter miała także decyzja oddalająca wnioski dowodowe w postępowaniu immunitetowym, którego celem nie jest przecież rozstrzygnięcie w przedmiocie winy, a jedynie ewentualne stwierdzenie dostatecznie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przez określoną osobę, w oparciu o przedstawione przez wnioskodawcę dowody.

Z omówionych zatem względów, nie dostrzegając w czynnościach urzędowych podjętych przez SSN J. D. okoliczności mogących wskazywać na jego uprzedzenie do obwinionego lub przekonanie o jego zawinieniu, wniosek należało uznać za niezasadny. Podane przez obrońcę okoliczności nie wzbudzają jakichkolwiek wątpliwości co do bezstronności sędziego J. D. w sprawie zawisłej w Sądzie Najwyższym w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za zarzucane prokuratorowi T. F. przewinienie dyscyplinarne.